

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

от 17 декември 2001 година

за създаване на програма за обмен, помощ и обучение за защита на еврото срещу фалшифициране (програма „Перикъл“)

(2001/923/ЕО)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 123, параграф 4, трето изречение от него,

като взе предвид предложението на Комисията ¹,

като взе предвид становището на Европейския парламент ²,

като взе предвид становището на Европейската централна банка ³,

като има предвид, че:

(1) По силата на Договора Общността отговаря за вземане на необходимите мерки за бързото въвеждане на еврото като единна валута.

(2) В Препоръката си от 7 юли 1998 г. за приемане на някои мерки, отнасящи се до засилване на правната защита на банкнотите и монетите в евро ⁴, Европейската централна банка (ЕЦБ) прикани Комисията да сътрудничи в областта на борбата срещу фалшифицирането на монети и банкноти в евро и предложи Съветът, Комисията и държавите-членки да разгледат възможността за вземане на всякакви възможни мерки в областта на подобряването на борбата срещу фалшифицирането.

(3) В Съобщението си от 22 юли 1998 г. до Съвета, до Европейския парламент и до Европейската централна банка относно защитата на еврото Комисията посочи, че тя ще разгледа възможността за започване на действия с всички действащи лица от системата за предотвратяване, разкриване и наказване на фалшифицирането, действия, които би трябвало да позволят определянето на насоките за една бъдеща програма.

(4) На 28 юни 2001 г. Съветът прие Регламент (ЕО) № 1338/2001 за определяне на необходимите мерки за защита на еврото срещу фалшифициране ⁵, който се отнася до обмена на информация, до сътрудничеството и до взаимната помощ, включително и до външните аспекти на защитата на еврото, както и до задълженията за изваждане от обръщение от страна на финансовите учреждения, и който цели създаването на обща рамка за сътрудничество, приложима преди въвеждането на банкнотите и монетите в

¹ ОВ С 240 Е, 28.8.2001 г., стр. 120.

² Становище от 13 ноември 2001 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*).

³ ОВ С 293, 19.10.2001 г., стр. 3.

⁴ ОВ С 11, 15.1.1999 г., стр. 13.

⁵ ОВ L 181, 4.7.2001 г., стр. 6.

евро през 2002 г. На същата дата Съветът прие и Регламент (ЕО) № 1339/2001 за разширяване на действието на Регламент (ЕО) № 1338/2001 за определяне на необходимите мерки за защита на еврото срещу фалшифициране в държавите-членки, които не са приели еврото като единна валута ⁶.

(5) Проведените консултации и придобитият опит показват, че една допълнителна специфична мултидисциплинарна програма на общностно равнище, която да бъде дългосрочна, изглежда би била по-ефективна от предприетите действия на национално равнище. Следователно е целесъобразно да се допълнят двата гореспоменати регламента с приемането на програма за действие, която да повиши вниманието на всички заинтересовани лица относно защитата на еврото срещу фалшифициране чрез прилагане на мерки, включващи по-специално обмен на информации и на персонал, както и мерки за техническа и научна помощ и обучение. Тази програма подкрепя и допълва действията на държавите-членки при зачитане на принципа на субсидиарност, предвиден в член 5 от Договора.

(6) Уместно е настоящата програма за действие на Общността за защита на еврото срещу фалшифициране да съответства и да допълва другите съществуващи или предстоящи програми и действия.

(7) За прилагането на настоящата програма Комисията провежда, без това да засяга ролята, която ЕЦБ играе в областта на защитата на еврото срещу фалшифициране, консултации от всякакъв род, отнасящи се до преценката на нуждите от защита на еврото, с основните заинтересовани страни (в частност с компетентните национални власти, определени от държавите-членки, с ЕЦБ и с Европол), в рамките на консултативния комитет, предвиден в Регламент (ЕО) № 1338/2001, по-конкретно по обмена, помощта и обучението.

(8) Важно е Общността да насърчава сътрудничеството с трети страни в областта на защитата на еврото от фалшифициране.

(9) В настоящото решение е включена примерна сума по смисъла на точка 34 от Междунституционалното споразумение от 6 май 1999 г. между Европейския парламент, Съвета и Комисията относно бюджетната дисциплина и подобряването на бюджетната процедура⁷ за цялата продължителност на програмата, без това да засяга правомощията на бюджетния орган, определен в Договора.

(10) Настоящото решение не засяга инициативите, които биха могли да бъдат предприемани на основата на Договора за Европейския съюз за изработване на програми относно аспекти на наказателното право,

РЕШИ:

Член 1

Създаване на програма

⁶ ОВ L 181, 4.7.2001 г., стр. 11.

⁷ ОВ С 172, 18.6.1999 г., стр. 1.

1. С настоящото решение се създава програма за действие на Общността, която подпомага и допълва предприетите от държавите-членки действия и съществуващите или бъдещите програми за защита на еврото от фалшифициране.
2. Настоящата програма за действие е наречена програма „Перикъл“. Тя се осъществява за периода от 1 януари 2002 г. до 31 декември 2005 г.
3. Осъществяването и оценката на програмата се извършват съгласно разпоредбите на членове от 5 до 13.

Член 2

Цели на програмата

1. Програмата за действие на Общността цели с различните мерки, предвидени в член 3, да защитава еврото от фалшифициране. Тя взема под внимание транснационалните и мултидисциплинарни аспекти. Тя цели приоритетно да осигури съгласуване по съдържанието на действията, за да гарантира, на основата на най-добрите практики, еднаква степен на защита, като изхожда от особеностите на традициите на всяка държава-членка.
2. Тя е призвана да обедини по-специално следните цели:
 - а) да засили вниманието на заинтересования персонал с измерението на новата валута на Общността (и като резервна валута, и като валута за международни сделки);
 - б) да служи като катализатор, за да насърчава чрез различни подходящи действия, като стажове, специализирани уъркшопове или участие на лектори в националното обучение на кадри и в обмяна на персонал, сближаването на съответните структури и на персонала, създаването на атмосфера на взаимно доверие и на достатъчно взаимно запознаване, по-конкретно с методите на действие и с трудностите;
 - в) да съгласува действията по обучението на обучаващи на високо равнище при зачитане на националните оперативни стратегии;
 - г) да разшири общите познания и по-специално по съответното общностно и международно законодателство и механизми.

Член 3

Съдържание на мерките

1. Съдържанието на обучението и на оперативната помощ, изработени на основата на мултидисциплинарен и транснационален подход, взема под внимание освен аспектите на сигурност и въпросите на обмяна на информация, по-специално техническа и стратегическа, както и техническата и научна помощ.
2. Осъществяването на обмяна на информация на общностно равнище обхваща по-специално методологията на контрол и анализ, за да се оценят:

- а) икономическите и финансовите последици от фалшифицирането;
- б) функционирането на базите данни;
- в) използването на уреди за разкриване с помощта по-специално на приложението на информатиката;
- г) методите за проверка и издирване;
- д) научната помощ (в частност, научни бази данни и следене на технологичните новости);
- е) функционирането на системите за ранно реагиране;
- ж) свързаните с това въпроси, като задължението за уведомление;
- з) защитата на личните данни;
- и) различните аспекти на сътрудничеството;
- й) защитата на еврото извън Съюза;
- к) проучвателните дейности;
- л) предоставянето на специализирани оперативни компетенции.

Този обмен на информация може да обхваща различни мерки, като организиране на уъркшопове, срещи и семинари, и политика, ориентирана към стажове и размяна на персонал.

3. Техническата, научната и оперативната помощ обхваща в частност:

- а) всякакви мерки, водещи до съставяне, на общностно равнище, на педагогически помагала (сборник със законодателството на Европейския съюз, информационни бюлетини, практически ръководства, речници, бази данни, по-специално в областта на научната помощ или на технологичните новости) или приложения за компютърна поддръжка (като софтуер);
- б) осъществяването на проучвания с мултидисциплинарна и трансгранична насоченост;
- в) разработването на технически механизми и на методи за улесняване на разкриването на общностно равнище.

Член 4

Целеви групи за действия и съдействие

1. Настоящите мерки са насочени към следните целеви групи:

а) служители на агенции, занимаващи се с разкриване и с борба срещу фалшифицирането (в частност, полицията и финансовите администрации в зависимост от различните им функции в национален план);

б) персонала на разузнавателните служби;

в) представители на националните централни банки, на паричните институции и на другите финансови посредници (в частност, по отношение на задълженията на финансовите структури);

г) представители на търговските банки (по-специално по отношение на задълженията на финансовите институции);

д) магистратите и специализираните в тази област юристи;

е) всяка друга заинтересована професионална група (като търговските и промишлените камари или всяка структура, свързана с малките и средните предприятия, търговците и превозвачите).

2. В допълнение към приноса на Комисията, следните групи се приканват да съдействат за осъществяване на целите на програмата за действие на Общността чрез експертните им познания в съответните области:

а) националните централни банки и Европейската централна банка, *inter alia*, що се отнася до Системата за надзор на фалшифицирането на пари;

б) Националните центрове за анализ и Националните центрове за анализ на монети (CNAP);

в) Европейският технически и научен център и националните монетни дворове;

г) Европол и Интерпол;

д) националните централни служби за борба с фалшифицирането, предвидени в член 12 от Международната конвенция за премахване и преследване на фабрикуването на фалшиви парични знаци, подписана в Женева на 20 април 1929 г.⁸, както и другите специализирани служби за предотвратяване, разкриване и преследване на фалшифицирането;

е) специализираните органи, например в областта на техниката по възпроизвеждане и по удостоверяване, печатарите и гравьорите;

ж) всеки друг орган, предлагащ специфична експертиза, включително при нужда, от трети страни и по-специално от страните кандидатки за присъединяване.

Член 5

⁸ Общество на нациите, серия Договор № 2623 (1931 г.), стр. 372.

Съгласуваност и допълняемост

1. Прилагането и координирането на програмата се осъществява в тясно сътрудничество между Комисията и държавите-членки.

При координирането се държи сметка и за други предприети действия, по-конкретно от ЕЦБ и от Европол.

2. Комисията следи, с оглед доброто финансово управление, да бъдат осигурени съгласуване и допълняемост между настоящата програма за действие на Общността, която е специфична за защитата на еврото срещу фалшифициране, и други съществуващи или бъдещи програми и действия.

Член 6

Примерна сума

Примерната финансова сума за изпълнение на програмата за действие на Общността за периода, посочен в член 1, параграф 2, е 4 милиона EUR.

Годишните суми се разрешават от бюджетния орган в рамките на финансовата перспектива.

Член 7

Международно сътрудничество

В зависимост от уговорените дейности по разпространение на банкноти и монети в евро, от оперативните изисквания, от оценката на опасността и от анализа на рисковете, програмата е открита за участие за асоциираните страни кандидатки за присъединяване съгласно условията, определени в споразуменията за асоцииране и приложенията към тях, сключени или предстоящи протоколи, отнасящи се до участието в програмите на Общността.

Освен това програмата е открита, при необходимост, и за трети страни, ако бюджетът на Общността разполага със суми, съгласно подлежащи на договаряне с тези страни условия и начини.

Член 8

Финансови разпоредби за уъркшопове, срещи и семинари

1. По отношение на уъркшоповете, срещите и семинарите, предвидени в член 3, параграф 2, организирани от Комисията:

а) Общността поема:

і) разходите за пътуване и престой в друга държава-членка на участниците, както и общите разходи по организацията на тези прояви;

ii) разходите за публикуването и за превода на учебните материали, свързани с тези прояви;

б) държавите-членки поемат:

i) разходите за първоначалното и за непрекъснатото обучение на техния персонал, по-специално по отношение на техническото обучение;

ii) някои разходи по логистиката, свързани с уъркшоповете, със срещите и със семинарите, организирани с финансиране на Общността, на тяхна територия (като вътрешен превоз, предоставяне на зала и/или на улеснения за кабинен превоз).

2. Когато уъркшоповете, срещите и семинарите, предвидени в член 3, параграф 2, втора алинея, се организират съвместно с други партньори, като ЕЦБ, Европол или Интерпол, разходите по организацията им се поделят между партньорите. Участието на тези партньори може да се изразява в натура, при положение че е съществено. При всички случаи всеки партньор поема разходите за пътуване и за престой на своите участници.

Член 9

Финансови разпоредби за обмен на персонал

1. Общността поема разходите, свързани с участието на персонал на дадена държава-членка в стажовете или в обмена, предвидени в член 3, параграф 2, втора алинея, когато те се вписват в осъществяването на целите, посочени в член 2.

2. Държавите-членки поемат обаче разходите за участие на своя персонал в стажовете или в обмена, когато те са организирани извън програмата.

Член 10

Финансови разпоредби за помощта

1. Общността поема при съвместно финансиране до 70 % от оперативната подкрепа, посочена в член 3, параграф 2, и по специално:

а) разходите по концепцията и по съставянето на педагогическите пособия и на информационните програми или на техническите пособия, които представляват интерес на европейско равнище;

б) разходите за проучване, например за сравнително право на тема защита на еврото от фалшифициране.

В случай че инициативата е на Комисията, финансирането на подобни мерки за оперативна помощ може, по изключение, да бъде от порядъка на 100 %.

2. Държавите-членки поемат обаче всички разходи, свързани с елементи извън Общността от педагогическите пособия и от системите за комуникация и обмен на информация, като например национални бази данни, които са част от тези системи, свързване на мрежата между елементите на Общността и тези извън нея, както и софтуерни програми и материали, каквито всяка държава-членка счита за полезни за цялостната експлоатация на тези системи в своята администрация.

Член 11

Финансови разпоредби за външни действия

В съответствие с условията, предвидени в член 7, освен да поеме участието на персонала на трета страна в уъркшопове, срещите и семинарите, предвидени в член 8, Общността може съвместно да финансира до 70 % от дейностите по обучението на територията на трети страни, както и от мерките по оперативна подкрепа в тези страни.

Член 12

Представяне и подбор на проектите

1. Проектите по програмата могат да изхождат от компетентните власти на държавите-членки или от Комисията.

Държавите-членки представят най-много един проект за година (уъркшопове, срещи и семинари, посочени в член 3, параграф 2, втора алинея), без това да засяга представянето на допълнителни проекти в рамките на стажовете, обмена или помощта.

2. Комисията подбира представените от държавите-членки проекти, както и свои проекти, на базата на следните критерии:

- а) съответствие с целите на програмата, определени в член 2;
- б) европейско измерение, включително аспектите на сътрудничество с ЕЦБ и Европол;
- в) допълване с други предишни проекти, в процес на осъществяване или предстоящи;
- г) капацитет на организатора да осъществи проекта;
- д) качество на проекта и съотношение стойност—ефикасност;
- е) искания размер на субсидията и съответствието с очакваните резултати;
- ж) въздействие на очакваните резултати за осъществяването на целите на програмата.

Избират се проектите, които отговарят най-добре на гореспоменатите критерии.

3. Комисията отговаря за управлението и осъществяването на програмата в сътрудничество с държавите-членки.

Член 13

Последствия и оценка

1. Бенефициентите на избраните проекти представят годишен доклад пред Комисията.
2. В края на осъществяването на проектите Комисията оценява начина, по който те са били реализирани и въздействието от осъществяването им, за да се прецени дали са били постигнати поставените първоначално цели.
3. Комисията представя пред Европейския парламент и пред Съвета:
 - а) най-късно до 30 юни 2005 г. доклад, независим по отношение на мениджъра на програмата, за оценка на относимостта, ефективността и ефикасността на програмата, както и съобщение за целесъобразността от продължаване и приспособяване на настоящата програма, придружено от съответното предложение;
 - б) в края на изпълнението на програмата и най-късно до 30 юни 2006 г. подробен доклад за осъществяването и за резултатите от програмата, който по-специално взема под внимание добавената стойност на финансовото съдействие на Общността.

Член 14

Приложимост

Настоящото решение се прилага в държавите-членки, които са приели еврото като единна валута.

Член 15

Влизане в сила

Настоящото решение влиза в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейските общности*.

То се прилага от 1 януари 2002 г.

Съставено в Брюксел на 17 декември 2001 година.

За Съвета
Председател
A. NEYTS-UYTTEBROECK